

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1980-1981

24 OKTOBER 1980

WETSVOORSTEL

tot wijziging, inzake reprografie, van de wet
van 22 maart 1886 op het auteursrecht

(Ingediend door de heer van de Put)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 1 van de wet van 22 maart 1886 op het auteursrecht luidt als volgt: « De auteur van een letterkundig werk of van een kunstwerk heeft alleen het recht hetzelfde opnieuw uit te geven of na te beelden of machtiging te verlenen om zulks te doen, op welke wijze of onder welke gedaante het ook zij ».

De wet maakt slechts enkele uitzonderingen op dit algemene en vaste beginsel: de redevoeringen in beraadslagende vergaderingen, in openbare zittingen van de rechtbanken of in politieke verenigingen mogen vrijelijk in het licht worden gegeven (art. 10); de officiële akten van de overheid mogen vrij worden gereproduceerd (art. 11); aanhalingen mogen worden gedaan met inzicht van beoordeling, pennestrijd of onderwijs (art. 13); onder bepaalde voorwaarden mag een dagblad een artikel uit een ander dagblad overnemen (art. 14).

Buiten bijzondere gevallen met betrekking tot de uitvoering en de vertoning (cfr. artt. 15 en 16) wordt in de wet geen enkele algemene uitzondering inzake privé-gebruik bepaald. Het reproduceren voor privé-doeleinden is dus verboden.

Wegens het aanwenden van moderne reproductietechnieken (fotocopie, microfilm, opneemband, video-cassette) wordt dat verbod voortdurend en herhaaldelijk overtreden.

Die toestand is al op zichzelf ongezonder.

Voorts worden auteurs en uitgevers daardoor ernstig benadeeld.

Men moet erkennen dat het volledig onbillijk is dat een technische evolutie, die voor de gehele gemeenschap belangrijke voordelen inhoudt, ten koste van het inkomen van een kleine groep mensen gebeurt.

Die evolutie houdt echter nog een groter gevaar in.

Chambre des Représentants

SESSION 1980-1981

24 OCTOBRE 1980

PROPOSITION DE LOI

modifiant, dans le domaine de la reprographie,
la loi du 22 mars 1886 sur le droit d'auteur

(Déposée par M. van de Put)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 1 de la loi du 22 mars 1886 sur le droit d'auteur est libellé comme suit: « L'auteur d'une œuvre littéraire ou artistique a seul le droit de la reproduire ou d'en autoriser la reproduction de quelque manière ou sous quelque forme que ce soit ».

La loi ne connaît que quelques exceptions à ce principe général et absolu: les discours prononcés dans les assemblées délibérantes, dans les audiences publiques des tribunaux ou dans les réunions politiques peuvent être librement publiés (art. 10); les actes officiels de l'autorité peuvent être librement reproduits (art. 11); les citations faites dans un but de critique, de polémique ou d'enseignement sont permises (art. 13); un journal peut, sous certaines conditions, reproduire un article publié dans un autre journal (art. 14), à l'occasion de comptes rendus d'événements d'actualité, certaines reproductions sont autorisées (art. 21bis).

En dehors de cas particuliers de l'exécution et de la représentation (cfr. art. 15 et 16), la loi ne stipule aucune exception générale en matière d'usage privé. La reproduction à titre privé est donc interdite.

L'usage des techniques modernes de reproduction (photocopies, microfilms, bandes enregistreuses, vidéo-cassettes, etc.) entraîne la violation constante et répétée de cette interdiction.

En soit, déjà, cette situation est malsaine.

De plus, auteurs et éditeurs en subissent un grand dommage.

On doit le reconnaître: il est parfaitement injuste qu'une évolution technique, qui comporte de grands avantages pour l'ensemble de la communauté, se fasse aux dépens des revenus d'un petit groupe de personnes.

Cette évolution renferme encore de plus graves dangers.

De vrijheid van meningsuiting kan worden bedreigd wanneer bepaalde uitgaven ingevolge een ongecontroleerde privé-reproductie een kritiek minimaal oplagecijfer bereiken en derhalve tot verdwijning zijn gedoemd. Dit gevaar is geenszins denkbeeldig, vooral op het gebied van de wetenschap en de avant-gardekunst.

De wet moet dan ook worden gewijzigd.

Het is vanzelfsprekend niet de bedoeling de gemeenschap de voordelen van de moderne techniek te ontfangen.

Daar kan geen sprake van zijn, in het bijzonder op het stuk van het onderwijs, van het wetenschappelijk onderzoek en van de permanente vorming; anders zou men blijk geven van bekrompenheid en gebrek aan realisme.

Er wordt enkel naar gestreefd de door de auteurs, de uitgevers en hun rechthebbenden geleden schade door een aangepaste vergoeding te herstellen.

Het voorstel heeft dus een tweevoudig doel: enerzijds, dank zij de afschaffing van het recht van verbod voorkomen dat een willekeurige weigering het mededelen van noodzakelijke inlichtingen in de weg zou staan en anderzijds, dank zij het toekennen van een billijke vergoeding aan de rechthebbenden in verband met gereproduceerde werken, de nadelige gevolgen voorkomen van de reproductie die voor privé-doeleinden is gedaan.

Er zij ook opgemerkt dat die materie niet in volle vrijheid kan worden geregeld. Hier moet immers rekening worden gehouden met de verplichtingen die op internationaal vlak, met name in het raam van de Overeenkomst van Bern (akte van Parijs), voor België gelden.

Aldus bepaalt artikel 9, tweede lid, van de overeenkomst dat het recht van reproductie « in sommige bijzondere gevallen » weliswaar in verordeningbepalingen kan voorkomen maar dat zulke bepalingen « de normale exploitatie van het werk niet in het gedrang » kunnen brengen, « noch de rechtmatige belangen van de auteur op een onrechtvaardige wijze » schaden.

Het onderhavige voorstel neemt die beperkingen in acht.

In die zin wordt de reproductie slechts kosteloos toegestaan, wanneer het gaat om een grafische reproductie die beperkt blijft tot enkele exemplaren, welke uitsluitend voor eigen studie en gebruik bestemd zijn.

In de andere gevallen is een billijke vergoeding verschuldigd.

Artikelsgewijze toelichting

Art. 2

Dit artikel, dat een artikel 21ter wil invoegen, beoogt de reglementering van de reproductie voor strikt persoonlijk gebruik door iedereen die onderzoeken verricht of verebert specialisatie nastreeft. Wanneer de voorwaarden daartoe vervuld zijn, mag de reproductie zonder vergoeding geschieden. Deze tekst is noch op bedrijven, noch op openbare instellingen, noch op onderwijsinstellingen van toepassing. Hij geldt alleen voor natuurlijke personen.

1ste lid

Er wordt duidelijk beklemtoond dat de reproductie voor strikt persoonlijk gebruik is bestemd. Zelfs als men meer dan één exemplaar kan krijgen, blijft het aantal niettemin tot enkele exemplaren beperkt. In deze bepaling wordt alleen de grafische reproductie bedoeld, aangezien de klank- en beeldreproductie in artikel 21^{sexies} behandeld wordt.

Het recht van reproductie op nog niet gepubliceerde werken wordt onvoorwaardelijk en volledig gehandhaafd.

La liberté d'expression peut être menacée lorsque certaines éditions, à la suite d'une reproduction privée incontrôlée, atteignent un seuil critique minimal de tirage et sont par là condamnées à disparaître. Ce danger n'est nullement imaginaire, spécialement dans les domaines de la science et de l'art d'avant-garde.

C'est pour ces raisons qu'il y a lieu de modifier la loi.

Il va de soi que l'intention n'est pas d'empêcher la communauté de bénéficier des avantages de la technique moderne.

Spécialement dans les secteurs de l'enseignement, de la recherche scientifique et de l'éducation permanente, il ne peut en être question; agir autrement serait adopter une attitude bornée et irréaliste.

L'intention est seulement de compenser, par une indemnité adéquate, les dommages occasionnés aux auteurs, aux éditeurs et à leurs ayants droit.

La proposition poursuit donc un double but: d'une part, en supprimant le droit d'interdiction, éviter que ne soit entravée, par un refus arbitraire, la communication des informations nécessaires; d'autre part, en reconnaissant aux ayants droit des œuvres reproduites une juste rétribution, prévenir les conséquences dommageables de la reproduction faite à titre privé.

Il y a lieu de remarquer, par ailleurs, que cette matière ne peut être réglementée en toute liberté. Il convient, en effet, de tenir ici compte des obligations de la Belgique sur le plan international, et notamment dans le cadre de la Convention de Berne (acte de Paris).

Ainsi l'article 9, alinéa 2, de la Convention précise que si « dans certains cas spéciaux » le droit de reproduction peut être réglementé, cette réglementation « ne peut porter atteinte à l'exploitation normale de l'œuvre », « ni causer un préjudice injustifié aux intérêts légitimes de l'auteur ».

La présente proposition respecte ces limites.

En ce sens, la reproduction à titre gratuit n'est autorisée que dans le cas seulement d'une reproduction graphique limitée à quelques exemplaires servant exclusivement à l'étude et à l'usage personnels.

Dans les autres cas, une juste rétribution est due.

Commentaire des articles

Art. 2

Cet article qui tend à insérer un article 21ter vise à réglementer la reproduction à usage strictement personnel de toute personne qui poursuit des recherches ou désire se spécialiser davantage. Si les conditions imposées à cet effet sont remplies, la reproduction peut se faire sans rétribution. Ce texte ne concerne ni les entreprises, ni les institutions publiques, ni les établissements d'enseignement. Il ne vaut que pour une personne physique.

Alinéa 1er

L'accent est mis clairement sur la destination strictement personnelle de la reproduction. Si plus d'un exemplaire peut être tiré, leur nombre reste néanmoins limité à quelques-uns. Seule la reproduction graphique est visée par la disposition, la reproduction sonore et visuelle étant traitée par l'article 21^{sexies}.

Le droit de reproduction sur des œuvres non encore publiées est maintenu d'une manière absolue et intégrale.

2de lid

Aangezien niet iedereen over een reproductieapparaat beschikt, mag een beroep op derden worden gedaan (b.v. op bedrijven die zich in reproductietechnieken hebben gespecialiseerd). Die wettelijke toestemming geldt echter alleen voor de bestellingen van een gebruiker die daarvoor krachtens het eerste lid bevoegd is.

Voor de andere werkzaamheden van derden wordt het recht van reproductie onvoorwaardelijk en volledig gehandhaafd.

3de lid

De reproductie voor onderwijsdoeleinden valt onder artikel 21^{quater}. Dit lid wil namelijk beletten dat de wet omzeild wordt door reproducties die in schoolverband zullen worden gebruikt individueel door studenten te laten verrichten.

4de lid

Dit lid heeft betrekking op letterkundige werken. In de regel mogen alleen korte uittreksels worden gereproduceerd. Korte artikels die in dagbladen of in tijdschriften zijn verschenen, mogen echter integraal worden overgenomen. Deze afwijking geldt niet voor lange artikels die soms in wetenschappelijke of letterkundige tijdschriften verschijnen en die eigenlijk even lang zijn als normale boeken.

Ten einde in de behoeften van de muzikale leerlingen te kunnen voorzien is die beperking niet toepasselijk op muzikale werken.

5de lid

Deze bepaling heeft betrekking op werken van beeldende kunsten. De beperkingen hebben tot doel ieder misbruik inzake reproductie te voorkomen.

6de lid

Er wordt opnieuw op gewezen dat de reproducties slechts voor strikt persoonlijk gebruik mogen dienen.

In de aangehaalde gevallen ontbreekt dit persoonlijk karakter.

Art. 3

Dit artikel, dat een artikel 21^{quater} wil invoegen, wil het gebruik van reproducties door openbare instellingen, onderwijsinstellingen, bibliotheken, en ondernemingen aan een regeling onderwerpen. De auteur verliest in dit geval zijn recht van verbod, doch hij behoudt zijn recht op een billijke vergoeding.

1ste lid

De reproductie moet beperkt blijven tot « het aantal exemplaren dat redelijk nodig is ». Dit aantal wordt niet nader bepaald, aangezien de omstandigheden vaak sterk verschillen van de ene instelling of onderneming tot de andere. In geval van betwisting zal de rechtbank die begrippen moeten uitleggen.

Zo nodig kan de Koning eveneens optreden (cf. 4de lid).

2de en 3de lid

Zie artikel 21ter, 2de, 4de, 5de en 6de lid.

4de lid

Over het bedrag van de « billijke vergoeding » en de wijze van inning van die vergoeding wordt in principe door

Alinéa 2

Etant donné que chacun ne dispose pas d'un appareil à reproduire, la possibilité est laissée de faire appel à des tiers (p. ex. à des firmes spécialisées dans les techniques de reproduction). Cette autorisation légale ne s'applique toutefois qu'aux commandes d'un utilisateur habilité à les réaliser en vertu de l'alinéa 1er.

Pour les autres activités des tiers, le droit de reproduction est maintenu d'une manière absolue et intégrale.

Alinéa 3

La reproduction dans un but d'enseignement tombe sous l'application de l'article 21^{quater}. Cet alinéa vise notamment à empêcher que l'on contourne la loi en faisant tirer individuellement par des étudiants des reproductions à utiliser en groupe scolaire.

Alinéa 4

Cet alinéa concerne les œuvres littéraires. En règle générale, seuls peuvent être reproduits de courts fragments. Toutefois, de courts articles parus dans des quotidiens ou des revues peuvent être reproduits intégralement. Cette tolérance ne s'applique pas aux longs articles, qui paraissent parfois dans des revues scientifiques ou littéraires et ont en fait la longueur normale d'un livre.

Les œuvres musicales échappent à cette limitation, pour tenir compte des besoins des élèves musiciens.

Alinéa 5

Cette disposition concerne les œuvres plastiques. Les limitations visent à empêcher tout abus dans la reproduction.

Alinéa 6

A nouveau, il est insisté sur le fait que les reproductions ne peuvent servir qu'à un usage strictement personnel.

Dans les cas cités, ce caractère personnel fait défaut.

Art. 3

Cet article qui tend à insérer un article 21^{quater} vise à réglementer l'usage des reproductions par les institutions publiques, les établissements d'enseignement, les bibliothèques et les entreprises. L'auteur perd ici son droit d'interdiction, mais garde son droit à une juste rétribution.

Alinéa 1er

La reproduction doit être limitée « au nombre d'exemplaires raisonnablement nécessaire ». Il n'est pas précisé davantage dans la mesure où les circonstances sont souvent fortement différentes d'une institution ou entreprise à l'autre. En cas de contestations, il reviendra au tribunal d'interpréter ces concepts.

En cas de nécessité, le Roi pourra également intervenir (cfr. al. 4).

Alinéas 2 et 3

Voir article 21ter, alinéas 2, 4, 5 et 6.

Alinéa 4

Le montant de la « juste rémunération » et les modalités de perception sont laissés, en principe, à la libre discussion

de betrokken partijen (auteurs en uitgevers enerzijds; overheid, onderwijsinstanties en bedrijfsleven anderzijds) vrij onderhandeld.

Als de belanghebbenden geen akkoord kunnen bereiken, kan de Koning ter zake verordenend optreden.

Art. 4

De mogelijkheid die wordt geboden door het bij dit artikel ingevoegde artikel 21^{quinqüies} geldt slechts voor de reproducties die « met het oog op de bewaring ervan » worden gedaan. Ingeval de microreproducties tot het afdrucken van reproducties ten behoeve van derden zouden moeten dienen, zouden ze onder de toepassing vallen van artikel 21ter of van artikel 21^{quater}.

Art. 5

Men zou blijk geven van gebrek aan realisme en van nalatigheid als men vandaag de klank- en beeldreproductie bedoeld in het bij dit artikel ingevoegde artikel 21^{sexies} buiten beschouwing zou laten wanneer men een regeling wil treffen voor de privé-reproductie.

In tegenstelling tot wat op het gebied van de grafische reproductie gebeurt, blijkt dat de klank- en beeldreproductie niet voor studie en onderzoek, maar hoofdzakelijk voor ontspanning wordt gebruikt.

Er bestaat dus geen enkele reden om die reproductievorm toe te staan, zonder dat aan de rechthebbenden ten opzichte van de gereproduceerde werken enige vergoeding verschuldigd zou zijn.

Ook op een ander punt verschilt de toestand op het gebied van de klank- en beeldreproductie van die op het gebied van de grafische reproductie. Laatstgenoemde wordt op grote schaal vooral door instellingen (zoals b.v. scholen en bibliotheken) en door ondernemingen gedaan, terwijl de klank- en beeldreproductie vooral geschiedt door personen die in het bezit zijn van een groot aantal toestellen welke bedoelde reproductie mogelijk maken.

De wijze waarop de vergoeding ten bate van de rechthebbenden ten opzichte van de gereproduceerde werken wordt geïnd, dient op die toestand te worden afgestemd. Te dien einde werd de voorkeur gegeven aan een inning aan de bron, d.w.z. op het toestel zelf ten laste van de vervaardiger of de invoerder van toestellen die voor het reproduceren van klank- en/of beeldsequenties kunnen worden gebruikt.

Het spreekt vanzelf dat niet elke rechthebbende in staat is voor zichzelf zijn recht op vergoeding te doen gelden.

Dat recht kan alleen in gezamenlijk verband worden behartigd.

Daar die wijze van inning snel aangepast moet kunnen worden aan de eisen van de technische ontwikkeling, wordt in die zin aan de Koning verordenende bevoegdheid verleend.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Het opschrift van afdeling IVbis van de wet van 22 maart 1886 op het auteursrecht wordt vervangen door het volgende opschrift: « Bepalingen gemeen aan de afdelingen II, III en IV ».

des parties intéressées (auteurs et éditeurs, d'une part; autorité, enseignement et monde économique, d'autre part).

A défaut d'entente entre les intéressés, le Roi peut intervenir par voie réglementaire.

Art. 4

La possibilité offerte par l'article 21^{quinqüies} inséré par cet article ne vaut que pour les reproductions faites « dans un but de conservation ». Au cas où les microreproductions devraient servir au tirage de reproductions pour des tiers, celles-ci tomberaient sous l'application soit de l'article 21ter, soit de l'article 21^{quater}.

Art. 5

Vouloir réglementer aujourd'hui la reproduction privée, en omettant la reproduction sonore et visuelle visée à l'article 21^{sexies} inséré par cet article, serait faire preuve d'irréalisme et de négligence.

Contrairement à ce qui se passe en matière de reproduction graphique, il apparaît que la reproduction sonore et visuelle ne sert pas à l'étude et à la recherche, mais principalement au délassement.

Il n'existe donc ici aucune raison de permettre cette forme de reproduction indépendamment de tout paiement d'une indemnité aux ayants droit des œuvres reproduites.

La situation dans le secteur de la reproduction sonore et visuelle diffère également sur un autre point par rapport à la reproduction graphique. Tandis que cette dernière est, sur une grande échelle, pratiquée surtout par des institutions (comme les écoles et les bibliothèques) et par des entreprises, la reproduction visuelle et sonore par contre est surtout le fait d'individus, détenteurs en grande nombre d'appareils qui rendent possible cette reproduction.

Il convient d'adapter à cette situation le mode de perception de la rémunération au profit des ayants droit des œuvres reproduites. A cet effet, le choix s'est porté sur une perception à la source, c'est-à-dire sur l'appareil lui-même, à charge du fabricant ou de l'importateur d'appareils pouvant servir à reproduire des séquences de sons et/ou d'images.

Il va de soi que l'ayant droit n'est pas en mesure de faire valoir, à titre individuel, son droit à rémunération.

Ce droit ne peut être géré que d'une manière collective.

Comme ce mode de perception doit pouvoir s'adapter rapidement aux exigences de l'évolution technique, un pouvoir réglementaire est accordée en ce sens au Roi.

Ch.-E. van de PUT

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'intitulé de la section IVbis de la loi du 22 mars 1886 sur le droit d'auteur, est remplacé par l'intitulé suivant: « Dispositions communes aux sections II, III et IV ».

Art. 2

Een artikel 21ter, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 21ter. — De toestemming van de auteur van een reeds gepubliceerd werk is niet vereist voor de grafische reproductie ervan, voor zover deze beperkt blijft tot enkele exemplaren die uitsluitend voor studie en persoonlijk gebruik dienen, met uitsluiting van ieder beroepsgebruik.

Die exemplaren mogen door derden worden vervaardigd, voor zover dit gebeurt voor rekening van een gebruiker die krachtens het vorige lid gerechtigd is die exemplaren te vervaardigen.

De reproducties van een zelfde werk die in het kader van het onderwijs door studenten van een zelfde cursus tot stand komen, worden niet beschouwd als dienend voor studie en persoonlijk gebruik. Ze vallen derhalve onder de toepassing van artikel 21quater.

Als het om een in afdeling II bedoeld werk gaat, moet de reproductie tot een kort uittreksel uit het werk beperkt blijven, behalve als het gaat om korte artikelen die in dagbladen of tijdschriften zijn verschenen of om een werk dat in de handel niet meer verkrijgbaar is en waarvoor de houder van het auteursrecht na redelijke onderzoeken niet kan worden teruggevonden.

Als het om een in afdeling IV bedoeld werk gaat, moet de reproductie ervan, door de afmetingen en de aangewende techniek, duidelijk verschillend zijn van het originele werk.

De reproducties mogen niet aan derden worden afgestaan, noch voor het openbaar maken van het werk gebruikt worden. »

Art. 3

Een artikel 21quater, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 21quater. — De toestemming van de auteur van een reeds gepubliceerd werk is niet vereist voor de grafische reproductie ervan door onderwijsinstellingen, door openbare bibliotheken of andere door de Koning aangewezen bibliotheken, door openbare instellingen of door ondernemingen, voor zover de reproductie beperkt blijft tot het aantal exemplaren dat voor het nagestreefde doel redelijk nodig is en in overeenstemming is met de goede gebruiken. Degene die een werk reproduceert of laat reproduceren, moet aan de auteur van het gereproduceerde werk of aan diens rechthebbenden een billijke vergoeding betalen.

Die exemplaren kunnen eveneens door derden worden vervaardigd, voor zover dit gebeurt voor rekening van een gebruiker die krachtens het vorige lid gerechtigd is die exemplaren te vervaardigen.

De 4de 5de en 6de leden van artikel 21ter zijn toepasselijk op de in dit artikel bedoelde reproducties.

Het maximum toegelaten aantal reproducties, alsmede het bedrag van de vergoeding en de wijze waarop deze wordt geïnd en verdeeld, kunnen door de Koning worden bepaald. »

Art. 4

Een artikel 21quinquies, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 21quinquies. — De openbare of de andere door de Koning aangewezen archieven en bibliotheken mogen, met het oog op de bewaring ervan, een redelijk aantal microreproducties van de werken, dagbladen of tijdschriften uit hun verzamelingen maken. »

Art. 2

Un article 21ter, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 21ter. — L'autorisation de l'auteur d'une œuvre déjà publiée n'est pas requise pour la reproduction graphique limitée à quelques exemplaires servant exclusivement à l'étude et l'usage personnels, à l'exclusion de tout usage professionnel.

Ces exemplaires peuvent être réalisés par des tiers, pour autant que ce soit pour le compte d'un utilisateur habilité à les réaliser en vertu de l'alinéa précédent.

Les reproductions d'une même œuvre faites par les étudiants d'un même cours dans le cadre de l'enseignement ne sont pas considérées comme servant à l'étude et l'usage personnels et tombent sous l'application de l'article 21quater.

S'il s'agit d'une œuvre visée à la section II, la reproduction doit être limitée à un court fragment de l'œuvre, sauf s'il s'agit de courts articles parus dans des quotidiens ou des revues ou s'il s'agit d'un ouvrage qui n'est plus disponible dans le commerce et dont le titulaire du droit d'auteur ne peut être retrouvé après des recherches raisonnables.

S'il s'agit d'une œuvre visée à la section IV, la reproduction doit, par ses dimensions et par la technique utilisée, être clairement différente de l'œuvre originale.

Les reproductions ne peuvent être cédées à des tiers, ni être utilisées pour une communication publique de l'œuvre. »

Art. 3

Un article 21quater, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 21quater. — L'autorisation de l'auteur d'une œuvre déjà publiée n'est pas requise pour la reproduction graphique par des établissements d'enseignement, par des bibliothèques publiques ou autres à désigner par le Roi et par des institutions publiques et entreprises, pour autant que la reproduction soit limitée au nombre d'exemplaires raisonnablement nécessaire au but à atteindre et conforme aux bons usages. Celui qui reproduit ou fait reproduire doit payer à l'auteur de l'œuvre reproduite ou à ses ayants droit, une rémunération équitable.

Ces exemplaires peuvent également être réalisés par des tiers, pour autant que ce soit pour le compte d'un utilisateur habilité à les réaliser en vertu de l'alinéa précédent.

Les alinéas 4, 5 et 6 de l'article 21ter sont applicables aux reproductions visées par le présent article.

Le nombre maximum autorisé de reproductions, ainsi que le montant de la rémunération et les modalités de perception et de répartition peuvent être fixés par le Roi. »

Art. 4

Un article 21quinquies, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 21quinquies. — Les archives et bibliothèques publiques ou autres à désigner par le Roi sont autorisées, dans un but de conservation, à faire un nombre raisonnable de microreproductions des œuvres, journaux ou revues de leurs collections. »

Art. 5

Een artikel 21*sexies*, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

« Art. 21*sexies*. — De vervaardigers en importeurs van toestellen die kunnen worden gebruikt om voor privé-gebruik klank- en/of beeldsequenties te reproduceren, alsmede de vervaardigers en importeurs van door die toestellen gebruikte dragers, zijn ertoe gehouden een billijke vergoeding te betalen ten einde eventuele reproducties van beschermde werken te dekken. Geen vergoeding moet worden betaald voor toestellen en dragers die worden uitgevoerd.

Klank- en/of beeldsequenties waarin beschermde werken voorkomen, mogen voor privé-gebruik gereproduceerd worden door middel van toestellen en dragers waarvoor de in het eerste lid bepaalde vergoeding is betaald.

De reproducties mogen niet aan derden worden afgestaan, noch voor het openbaar maken van het werk gebruikt worden.

De Koning wijst de instelling aan die met de inning van de vergoeding wordt belast. Hij bepaalt het bedrag van de vergoeding en de wijze waarop het onder de rechthebbenden wordt verdeeld. »

29 augustus 1980.

Art. 5

Un article 21*sexies*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 21*sexies*. — Les fabricants et importateurs d'appareils pouvant servir à reproduire à usage privé des séquences de sons et/ou d'images, ainsi que les fabricants et importateurs de supports utilisés par ces appareils sont tenus de payer une rémunération équitable pour couvrir les reproductions probables d'œuvres protégées. Les appareils et supports exportés sont exonérés du paiement de la rémunération.

Il est permis de reproduire à usage privé et au moyen d'appareils et de supports pour lesquels la rémunération prévue au premier alinéa est payée, des séquences de sons et/ou d'images comportant des œuvres protégées.

Les reproductions ne peuvent être cédées à des tiers ni être utilisées pour une communication publique.

Le Roi désigne l'organisme chargé de la perception; Il fixe le montant de la rémunération et le mode de répartition entre les ayants droit. »

29 août 1980.

Ch.-E. van de PUT